

Ewangelia wg św. Łukasza 6, 39-42

Jezus opowiedział uczniom przypowieść: «Czy może niewidomy prowadzić niewidomego? Czy nie wpadną w dół obydwaj? Uczeń nie przewyższa nauczyciela. Lecz każdy, dopiero w pełni wykształcony, będzie jak jego nauczyciel. Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a nie dostrzegasz belki we własnym oku? Jak możesz mówić swemu bratu: „Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku”, podczas gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obludniku, usuń najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka brata swego».

Modlitwa przygotowawcza: Na początku uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. Uczyń znak krzyża i poproś Go, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz: Wyobraź sobie siebie podążającego wąską i stromą ścieżką. Droga jest trudna, ale przed Tobą idzie doświadczony przewodnik, który pokazuje Ci, gdzie i jak stawiać kolejne kroki.

Prośba o owoc: W tej modlitwie możesz prosić o łaskę zaufania Bogu w kroczeniu drogami życia.

1. „Czy może niewidomy prowadzić niewidomego?” Błędy i porażki są nieuniknionym elementem życia. Tracąc z oczu Boga, zdarza nam się zabrnąć w ślepią uliczkę lub podążać niewłaściwym szlakiem. Możesz teraz porozmawiać z Bogiem o takich momentach w swoim życiu, gdy pobłądziłeś, pokazać mu rany, których nabawiłeś się po drodze lub opowiedzieć o lekcjach, które wyciągasz na przyszłość.

2. „Uczeń nie przewyższa nauczyciela.” Przewodnikiem, Mistrzem i Przyjacielem na szlakach naszego życia jest Bóg, który w Jezusie Chrystusie stał się jeszcze bliższy. Zawsze, gdy stajemy na rozstaju dróg, ustajemy w pielgrzymowaniu lub dopada nas poczucie zagubienia, możemy zwrócić się o pomoc do naszego Zbawiciela. Nie musimy polegać tylko na sobie i własnych siłach. Porozmawiaj z Bogiem o swojej otwartości i zaufaniu na Jego prowadzenie. Co w tym kontekście jest dla Ciebie przeszkodą? Co pomaga Ci zawierzyć Opatrzności?

3. „Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a nie dostrzegasz belki we własnym oku?” To zdanie z Ewangelii może przywołać na myśl pragnienie, by patrzeć na bliźniego z miłością – tak jak patrzył Jezus. Opowiedz Bogu o belkach, które tkwią w Tobie, a które utrudniają szczerą miłość bliźniego i wdzięczność za dary, którymi Pan obdarza Cię w codzienności.

Rozmowa końcowa: Zbierz wszystkie myśli, poruszenia, które miały miejsce podczas Twojej medytacji i podziękuj Bogu za wszystko, czego doświadczyłeś. Zakończ modlitwą *Ojcze nasz*.